

ת"פ 25287/03 - מדינת ישראל נגד שמעון ברדה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 25287-03-16 מדינת ישראל נ' ב' ברדה
לפני כבוד השופט שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד תמייר אלטיט

המאשימה

נגד

שמעון ברדה
ע"י ב"כ עו"ד שלמה טופז

הנאשם

הכרעת דין

א.

רקע כללי וגודר המחלוקת בין הצדדים:

- הנאשם הואשם לפני בכתב האישום בעבירה של החזקת אגרוף או סכין שלא כדין, לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
- על-פי הנטען בעובדות כתב האישום, ביום 16.8.2009 בשעה 21:09 Uhr, בדרך בן-גוריון 33 בבת-ים, ברכבו, החזיק הנאשם סכין שאורך להבה כ-17 ס"מ (בתא הcpu) וגרזן (מתוחת למשב הנושא) (להלן - הסכין והגרזן, בהתאם).
- עוד צוין בעובדות כתב האישום, גם שהדברים אינם רלוואנטיים ליסודות העבירה בה הואשם כאמור, כי במהלך החיפוש ברכבו, אמר הנאשם לשוטר: "אני ניסיתי לפוצץ את מסגד אל אקצא", "אני בן לאדן שלהם" והוסיף ואמר כי הוא מחבר יהודי.
- הלהקה למעשה לא נתגלעה בין הצדדים מחלוקת אודות עצם עובדת החזקה. בתשובת הנאשם לaioshom, שניתנה מפני בא-כוו דאז במסגרת הדיון המקדמי, הודה הנאשם בחזקת הסכין והגרזן, אלא שהוסיף וטען כי החזקה הייתה למטרת כשרה. באשר לסכין נטען, כי מדובר בסכין לנוי שהנאשם רכש בשוק הפשפשים באותו הבוקר. באשר לגרזן נטען, כי הנאשם החזיק בגרזן על מנת לכנות עץ אזרכת בחצר ביתו. גם באמירותיו שיויחסו לו בעובדות כתב האישום הודה הנאשם, אלא שהוסיף וטען - כאמור, מפני בא-כוו - כי מדובר באמירות שנאמרו בבדיקות הדעת (ר' בפרוטוקול, עמ' 3 שורה 11 ואילך).
- הנה כי כן, המחלוקת העובדתית בין הצדדים הסתברה כמצומצמת למדי, כבר בתחילת הדרך. למורות זאת, הדיון לפני התolson מאד בשל התנהלות הנאשם, בין השאר כלפי בא-כוו, באופן שהוא

לא יכולה להמשיך ביצוג הנאשם והציגו הוחלף (ר' בפרוטוקול, עמ' 30-31). בנוסף, במהלך הדיון התעוררו שאלות באשר למצוות הנפשי של הנאשם, אך הנאשם סרב לבדוק פסיכיאטרית ועל כן נדחתה בבקשת המאשימה לעירכת בדיקה כזו לנימא (ר' שם וכן בעמ' 3 שורה 9).

.5. בהקשר אחרון זה יוטעם כי לא הובאו לפני נזקינים וראיות המבוססים חשש של ממש לחוסר כשירות נפשית של הנאשם, בהליך דנא, גם שה הנאשם התבטה לעיתים באופן מוזר. כך, הנאשם טען במהלך עדותו כי דעתו בעת החיפוש הייתה מוסחת, משומם שהיה שקוע בשיחה טלפונית עם עו"ד אודות עסקת נדל"ן בהיקף של 300 מיליון ₪ (ר' בפרוטוקול, עמ' 19 שורה 10 ואילך). זאת, גם שבמקום אחר טען הנאשם להיעדר אמצעים באופן שהתקשה בשכירת שירותיו עו"ד (שם, עמ' 26 שורה 11).

.6. בנוסף, הנאשם חזר והלין בדבריו על כך שבמהלך החיפוש ברכבו נעלומו לו מזומנים בסכומי עתק, גם שתלונה זו של הנאשם נגד המשטרת אינה יכולה להידין חלק מההלך לפני. לעומת זאת, ערך, בעניין זה, כי לא ניתן בודר היקף הגנבה הנטענת, שכן במקום אחד ציין הנאשם סך של 000 545,000 ₪ אך במקום אחר נקבע בסך של 100,000 ₪ (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 3 ואילך לעומת עמ' 26 שורה 5 ואילך). על רקע כל אלה נעשו ניסיונות הידברות בין הצדדים, שלמרבה הצער לא צלחו (ר' במילוי שם, עמ' 49-50).

ב. עיקר פרשת התביעה:

.7. מטעם המאשימה העידו החוקר שגביה את הודעת הנאשם, רס"ב שי טננבאום, וכן הסיר שעצר את הנאשם בשטח, רס"ר אריק צבי. בנוסף הוגש מספר מוצגים: הודעת הנאשם מיום האירוע (8.3.16; ת/1); דו"ח הפעולה מיום האירוע (ת/2); דו"ח המעצר (ת/3); דו"ח מז"פ ותצלומי הסיכון והגרזן שנפתחו (ת/4); וכן העתק קבלת הרכישה של הגרזן, מיום 1.12.15, בציורף הודעת בעל העסק ממנו נרכש הגרזן (ר' ת/5 ות/5א).

(1)

עיקר עדות הסיר רס"ר אריק צבי:

.8. בדו"ח הפעולה של הסיר מיום האירוע (8.3.16), צוין כי הסיר הגיע לזירה בשעה 21:11 ופרטיו הטיפול באירוע תוארו כלהלן:

במהלך סיור שגרתי על טילת בתים... איתרנו אדם אשר ישב ברכב מסווג מאזדה אפור... ישב לבדו ונראה מעשן דבר מה. כאשר התקרנו אליו זרק את אותה הסיגריה על רצפת הרכב בין רגליו ונראה דורך עלייה בצורה עצובנית. כאשר התקרבתי עוד יותר אל עבר החשוד ריח חריף מאוד של חומר החשוד כסם מסוכן מסווג גראס. ריח חריף מאוד שניתן להריחו בקהלות. שאלתי את החשוד מה עושה במקום זה ענה כי הוא מדובר עם עורך דין בקשר לעסק נדל"ן שבזה הוא משתתף... הור[ן]טי לאחרן יצא מהרכב והבחןתי כי בין רגליו על רצפת הרכב במושב הנהג ג'וינט מרוסק עם שרידים של גראס מפוזרים בצורה שלא ניתן לתפס. המשכתי בחיפוש ברכב אך לא נתפסו סמים אך **בתא הcupboard נתפסה סכין גדולה** בצדע כסף עם נרתיק להחט **למושב הנושא נתפס גרזן** עם ידית עץ בצדע שחור וחום... החשוד אמר לי במהלך החיפוש, תעוזב אותי אני רוצה להשתקם, תלכו לתפוס את המחבליים שעשו היום פיגוע. אני ניסיתי לפוצץ את מסגד אל אקצא והמשיך להגיד כי הוא "מחבל יהודי" ו"אני בן לאדן שלכם".

**שאלתי אותו מה עושה עם גרזן וסcin זהה ענה כי את הגרזן קנה בכדי להוריד עץ שנפל בביתו
 ואת הסcin רצה לטלות בביתו... יש לציין כי יחד איתו היה תיק ובתוכו סכום גדול של כסף
 בדולרים וכסף ישראלי. כל החיפוש נעשה בנוכחותו... (ר' בדו"ח הפעולה ת/2 וכן בדו"ח המעצר**

ת(3)^מ.

9. بعدומו לפני נתקבש הסיר להגביל לטענת הנאשם שלפיה הדברים שאמר היו בגדר בדיחה - כאשר יש להעיר שטענה זו הועלתה על-ידי הנאשם כבר במהלך חקירתו במשטרה - והшиб: "מה שזכור לי הוא היה די רציני וכי עצבנִי" (ר' בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 19). בחקירה הנגדית סיפר הסיר כי בסיפור היה עמו פקח, שתת פרטיו לא ציין בדו"ח הפעולה, אך טען כי הוא זכר את האירוע "מצוין" ווחר על פרטיו (שם, עמ' 11 שורה 28 ואילך).
10. הסיר העיד כי כשהתקרב לרכב הריח ריח גראס, אותו הוא מכיר מעבודתו במשטרה (ר' בפרוטוקול, עמ' 13 שורה 29; וכן שם, עמ' 14 שורה 4). لكن, ולאחר שהבחן בשידי סגירה בין רגליו של הנאשם, התעורר חשדו כי יש סימני ברכב ועל כן ערך חיפוש, שבמהלכו מצא את הסcin בתא ה兜נות ואת הגרזן מתחת למושב הנוסע לצד הנהג (שם, עמ' 15 שורה 5 ואילך). הסcin הייתה סגורה בנדן והגרזן בפלסטיק. לשאלת ב"כ הנאשם ענה הסיר כי אין זכר חפצים נוספים ברכב, לרבות כל עבודה שונות (ר' שם, עמ' 16 שורה 7).
11. הסיר נשאל לפשר התבטאויו של הנאשם אודות כך שהוא "מחבל יהודי" וכו', והшиб:
**הוא (ה הנאשם - ש.א.) התעכban לאור החיפוש. לאחר תפיסת המוצגים הוא הבין לאן זה הולן.
 הוא הבין שהוא הולך להיעצר בנוגע למוצגים, התעכban והוא ביקש שנעצוב אותו לנפשו והוא
 רוצה להשתקם, הוא סיפר את כל סיפור חייו. הוא אמר לי "אני המחבר היהודי, אני בן לאדן
 היהודי"...** (ר' בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 11 ואילך).

- (2) עיקרי עדות החוקר رس"ב שי טננបאוום:
12. החוקר טננបאוום הוא שגבה את הودעת הנאשם, עוד ביום האירוע (8.3.16), החל בשעה 22:22. בהודעה מצין כי הנאשם אמר שאינו מעוניין בעורר-דין וברגובה לחשודות נגדו השיב:
זה סcin שקייתי בשוק הפשפשים היوم כדי לשים את זה ליפוי. את הגרזן קנית[י] מערוצי ברחוב ההסתדרות, נפל לי מע בחזר ואני רציתי להשתמש בגרזן על מנת להוציא את העץ לרחוב ביום שלישי (ר' בהודעה ת/1, שורה 2 ואילך).
13. בהמשך הדברים נשאל הנאשם מודיע אמר לשוטרים מה שאמר והшиб כי בעבר ישב בכלא ואמר את הדברים "בבדיחותא. אמרתי שבמקרה לעזר מחבלים עוזרים אותו" (ת/1, שורה 14). הנאשם נשאל אם התקoon לפגוע בערבים באמצעות הסcin והגרזן והшиб: "**חס ושלום זה שיטות... מנסים ל[ט]פול עלי ועושים פרשניות שווא ומנסים לתת לזה גון של פגעה בערבים**" (ת/1, שורה 18).
14. بعدומו לפני ציין החוקר טננបאוום כי הנאשם היה "**מאוד חסר מנוחה, מאוד נסער**" והוסיף ושיער כי אולי הדבר קשור לכך שבאותו יום היה פגוע (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 25 ואילך). בחקירה הנגדית אישר החוקר כי לא רשם בהודעה שה הנאשם היה נסער, אך הוסיף וטען שהוא זכר את הדברים (שם, עמ' 7 שורה 8). החוקר סיפר כי לא ביקש לבדוק את טענות הנאשם באשר לסcin ולגרזן ממשום

ש"זה היה נראה לי שזה ניסיון להמציא דבריהם" (שם, עמ' 9 שורה 2 ואילך), אך בד בבד אישר, בהגינותו, כי יתכן שבאותו שלב היה "געול".

(3) **עיקר מוצגי הנסיבות הנוספים:**

15. כאמור, בנוסף למתחזר לעיל הוגש מטעם המאשימה מספר מוצגים נוספים, בהם הסיכון והגרזן ותמונהיהם (ת/4). כעולה מהתמונה, לסכין ישנה ידית אחיזה עם דמות דרקון (או יצור דומה) וכן נדן מעוטר.
16. כמו כן הוגשה הודעתו של מר דוד מוסרי (ימים 11.3.16, סומנה ת/5), הבעלים של חנות כל' עבודה ברוחב הסתדרות בחולון, אשר זיהה את הגרזן שנרכש אצלו. כאמור בהודעתו, מר מוסרי מצא ברישומו כי הגרזן נרכש ביום 1.12.15 על-ידי לקוח בשם "שמעון בר". מהעתק הקבלה שהוזיאה מר מוסרי עולה כי הגרזן נרכש יחד עם כל' עבודה נוספים, בהם מסוריות לעץ, מברג ומקדחים (ר' העתק קבלת הרכישה ת/5א).

ג. **עיקר פרשת ההגנה:**

17. מטעם ההגנה העידו הנאשם הנאשם ושלושה עדוי הגנה נוספים: מר יעקב ברקוביץ, גב' זינה קשי ומර אשר פתאל.

(1) **עיקר עדות הנאשם:**

18. בחקירה הראשית הרחיב הנאשם הנאשם בתיאור האירוע, תוך שהציג כי השוטרים טפלו עליו אשמות שוווא על מנת לחפות על גניבת הכסף שהיא בתיקו. הנאשם ציין כי בעבר, בהיותו צער, תמיימתו נוצאה ועל כן הוא הסתבר והגיע למסטר ממושך בכלל, אך הוסיף וטען שמאז הוא לא פגע באיש, יהודי או ערבי, ואין לו כל רצון לעשות כן.
19. הנאשם סיפר, כפי שאזכור גם בתחילת הכרעת הדיון, כי בעית האירוע הוא שוחח עם עורך-דין אודות עסקת נדל"ן ענקית. הנאשם הכחיש כי עישן ג'ינט וטען כי שוטרים נטפלו אליו ללא כל סיבה. עוד סיפר הנאשם, כי הוא היה "עם הפנים לים" ועל כן כלל לא ראה את הסיר עד שהלה פנה אליו (ר' בפרוטוקול, עמ' 18). במהלך עדותו פרץ הנאשם בבכי תוך שאמר "אני חושב שמה שהגרמנים עשו ליהודים זה ככלפם לעומת הפגיעה בנשמה שלי" (שם, עמ' 19 שורה 15).

20. לגופו של עניין - דהיינו באשר לסכין ולגרזן - הודה הנאשם, שוב ומפורשות, כי הם נתפסו ברכבו (ר' בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 12). בהתיחס לגרזן הסביר הנאשם:

הגרזן נרכש הרבה פעמיין אין עלי-ידי הרבה שהוא חבר שלי והוא ניסה לשקם ולטפל בבייתי, נפל שם עץ מהמרחות, אוזדרכת אם אני לא טועה... הרבה הפעם בי לkeleton כל מיני כלים, כל סייליקון, לעשות כל מיני שיפוצים בבית (ר' בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 13 ואילך).

ה הנאשם הוסיף וסיפר כי לאחר תחילת השיפוצים:

ת.**כל הדברים שלי היו ברכב, הבגדים שלי, הנירת שלי, הבית שלי היה חצי**

עמוד 4

האוטו חצי בבית. הבית לא כל-כך כביכול מושופץ אז היו לי הרבה דברים שהייתי שם באותו, קולבים. אני בעניין זהה בכלל לא עסקתי מעולם. לא ידעת אם זה (הגראן - ש.א.) נשאר, לא נשאר, לא ידעת שזה בכלל נשאר. לא עניין אותו בכלל. הרבה תחילה לתקן וזה אבא שלו חלה והוא עזב והلن לטפל באבא שלו פרק זמן וזה קרה המעורר הזה. הסcin הزادה קניתו אותה באותו היום בשוק הפשפשים.

ש. לגבי הגראן, למה לא אמרת לשוטרים לגבי הרבה לגבי השיפוצים?

ת. לא יכולתי להיכנס לזה בכלל. לא שאלו אותי באותו זמן. גם כל החקירה שלי לא אמרו לי לחת מה שאני רוצה. הוא לא ראה לי לחת מה הוא כתב בכלל הבהיר הישר והחמוד הזה. הוא לא נתן לי להוסיף דבריהם, הוא אמר לי שזה כבר היה מאוחר מדי, זה היה 2:00 בלילה, לא יודע, 23:00, הוא היה ממש מושפע מהדבר של השוטרים שנגבו לי את הכסף ועשׂו עלי עליות שווה שאני הולן לפגע... (ר' בפרוטוקול, עמ' 21 שורה 28 ואילך).

בהמשך תיאר הנאשם כי הסcin מצאה חן בעינוי בשל צורתה ועל כן רכש אותה על מנת להציגה כחפץ נוי בסלון ביתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 20 ואילך). גם בחקירה הנגדית עמד הנאשם על גרסתו הן בהתייחס לגראן, הן בהתייחס לסcin והן באשר לטרוניותיו אודות כספים שנגבו ממנו. הודה בגיןם כי חרף טענותיו נגד השוטרים הוא לא הגיע תלונה נגדם, אך הנאשם טען שניסתה להגיש תלונה אלא שנחסמ בטענות בירוקרטיות (שם, עמ' 26 שורה 9 ואילך).

(2)

23. שמיית ראיות המאשימה ועדות הנאשם הסתיימה במועד דיון אחד, אך הנאשם ביקש להיעיד עד' הגנה ובשל כך נקבע מועד דיון נוסף. בין היתר הוחלף ייצוג הנאשם ונוכח קשיים בזמן עד' ההגנה נגרמו מספר דוחות.

24. מר ברקוביץ סיפר בעדותו כי הוא עוסק כיום בלימוד תורה ונחשב על ידי הנאשם כربו (ר' בפרוטוקול, עמ' 34 שורה 25 ואילך). מר ברקוביץ מסר כי בעבר עבר כקביל ומשנפטר אביו של הנאשם הוא הציע לנายนם לסייע לו בשיפוץ הבית. לדבריו, הוא זה שרכש את הגראן בעבור הנאשם, לצורך השיפוצים האמורים (שם, עמ' 35).

מר ברקוביץ נשאל מדוע הגראן נשאר זמן כה רב ברכבו של הנאשם (זכור, הגראן נרכש ביום 1.12.15) והשיב: "**האוטו היה בית שני של שמעון.** באותו אפשר היה למצוא קולבים, חליפות, חולצות, ספרים וכיוצא בדבריה שאני החזקתי והיו לי עוד חומריים בגאנז'" (ר' בפרוטוקול, עמ' 36 שורה 3 ואילך). דברים דומים אמר מר ברקוביץ גם בחקירה הנגדית.

25. גב' קשי, זוגתו של הנאשם מזה מספר שנים, העידה וסיפרה על יחסו החובי של הנאשם לעربים, כפי שבא לידי ביטוי בקשר הטוב שיצר עם הפעליםعربים שעבדו בביתו (ר' בפרוטוקול, עמ' 39 שורה 15 ואילך). מר פתאל, שכנו של הנאשם, העיד עדות דומה (שם, עמ' 43-44).

כפי שצוין בפתח הכרעת הדין, המחלוקת העובדתית בין הצדדים, הרלוונטיות ליסודות העבירה בה הנאשם הנואשם בכתב האישום, הינה מצומצמת ביותר. הצדדים אמנים הרחיבו בהבאת הראיות אר Ra'iyot Alha, Roben Cokl, אין רלוונטיות ליסודות העבירה הנ"ל.

(1)

העבירה של החזקת סכין:

27. הנואשם הואשם בכתב האישום בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין, הקובעת כי "**החזקיק אגרוף או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצירו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה, דיןנו - מסר חמיש שנים.**"

28. במקרה דנא, על פני הדברים לא יכול להיות ספק כי רכיבי העבירה הנ"ל אמנים הוכחו כדבאי. אין מחלוקת כי han הסcin והן הגزان באים בגדיר "סכין", כהגדרת מונח זה לצורך העבירה הנ"ל. בנוסף, אין מחלוקת כי בפועל החזיק הנאשם ברכב han את הסcin (בתא הcpfot) והן את הגزان (מתחת למושב הנוסע ליד הנהג). יתר על כן, הנאשם הוודה מפורשות כי הוא זה שרכש את הסcin ואת הגزان (באמצעות מר ברקוביץ') והחזקיק את שני אלה ברכב.

29. אכן, בשלב מסוים הגיע ב"כ הנאשם בקשה לביטול כתב האישום - עליה חזר גם בסיכוןיו - בשל טעות מהותית שנפלה לשיטתו בעבודות כתוב האישום בשל כך שהרכב המדובר אינו רשום על שם הנאשם אלא על שם אחותו (ר' בבקשתה מס' 9). דא עקא, שברישום זה של הרכב אין כדי להעלות או להזכיר לעניין העבירה בה הנאשם הנואשם. הנאשם אף מר ברקוביץ' שהיעיד מטעמו תיארו כיצד הרכב שימש בתקופה הרלוונטית כמעין בית שני לנואשם, שבו אף החזיק הנאשם בחפצים שונים. ברור אפוא, כי הנאשם החזיק ברכב ובתקולתו אף אם הרכב נרשם, ברישון הרכב, על שם אחותו של הנאשם.

30. הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין מוסיפות ומגדירות לנואשם טענת הגנה אפשרית, דהיינו: טענה שלפיה החזקת הסcin על ידי הנאשם, שבגינה הוא מואשם, הייתה "**למטרה כשרה**". ואולם, נטל ההוכחה בטענת-הגנה זו מוטל על הנאשם ועלוי להוכיחה במידה של עמידה במאזן ההסתברויות (ר' רע"פ 7484/08 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד סג (3) 305 (2009)). בעניינו, הנאשם לא הצליח לעמוד בנטול זה הן לגבי הסcin והן לגבי הגزان:

לגבי הסcin - עסקין אמנים בסcin מעוטרת, אך נסיבות החזקת הסcin - בתוך תא כפפות של רכב - אין מתישבות עם החזקה לצרכי נוי. לכן, אף אם הנאשם סבר כי מדובר בסcin נאה ותכוון להשתמש בה בעתיד לצרכי נוי בביתו, ההחזקה בנסיבותיה הייתה שלא כדין.

לגבי הגزان - כעולה מגרסת הנאשם, הגزان החזק ברכב חדשים ארוכים, ולמעשה במקום מוסלך, דהיינו: מתחתמושב הנוסע ליד הנהג. لكن, גם אם הגزان נרכש בזמןו על-ידי הנאשם או מי מטעמו לצרכי שיפוצים, הרי שהחזקה הגزان ברכב, בנסיבות האמורות, הייתה שלא כדין.

31. המסקנה המתבקשת הינה, אפוא, כי יסודות העבירה של החזקת סcin שלא כדין הוכחו לפני כנדרש וכדבאי; ומילא כי דיןו של הנאשם הוא להרשעה בעבירה זו.

(2)

דברי הנאשם במהלך החיפוש:

עמוד 6

.32 עובדות כתוב האישום מפרטות אמירות מסוימות של הנאשם, שנאמרו במהלך החיפוש ("אני בן לאדן שלכם" וכו'). כפי שהוער כבר ברישא להכרעת הדין, אמירות אלה אינן רלוואנטיות, כלל ועיקר, ליסודות העבירה בה הוגש הנאשם, ונראה כי הוספו רק על מנת לשווות גון של חומרה-רבתי למעשיו.

.33 ואולם, מתוך ראיות התביעה ברור לחלווטין שה הנאשם היה נסער מאוד בעקבות אמרת הדברים, ובענין זה יש להפנות הן לעדות החוקר והן לעדות הסיר. הסיר אפילו ציין, בהגינותו, כי הנאשם "התעכבר לאור החיפוש" (ר' בפסקה 11 דלעיל), וממילא יש להבין את אמירות הנאשם על רקע זה. הלכה למעשה, כפי שהסתבר במהלך המשפט, בעקבות החיפוש היה הנאשם מוטרד בעיקר מtrap'ת תיקו, שבו היו מזומנים רבים, וגם אם סכומי הכספי בתיק לא היו כנтуן על-ידי הנאשם - ואמרור אין מקום להכריע במסגרת הליך זה בתלונות הנאשם אודות גניבת כספים מהתיק - לא ניתן לשולח כי הנאשם היה נרגש על רקע תפיסת התקיק וועל כן אמירותיו במהלך החיפוש לא היו אלא אמירות מתריסות, בכלל, בעידנה דרייתה.

.34 לא הוכח אףואם לפני, כלל ועיקר, כי אמירות הנאשם במהלך החיפוש - המתוארות בעובדות כתוב האישום - היו אמירות רציניות, שכוננות של ממש היו קיימות בצדן; וממילא ברור כי לא ניתן לגזר מאמירות אלה מסקנות-חוمرة לחובתו של הנאשם.

ה. סוף דבר:

.35 אשר על כן ובכפוף לכל האמור לעיל, אני מרשים את הנאשם בעבירה של החזקת סיכון שלא כדין לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, ז' אב תשע"ח, 19 ביולי 2018, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי ההדגשות בכל הציגותים שבהכרעת דין זו **אין** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגרים מרובעים, בטור ציטוטים, באות למד על תיקון טעויות הקלדה.